

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 2511
Окръжен съд – Варна

19.08.2020 г.

Град Варна
I състав

На 19.08.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:	Светла В. Пенева
Членове:	Красимир Т. Василев Невин Р. Шакирова

като разгледа докладваното от Красимир Т. Василев Въззивно гражданско дело № 20203100502125 по описа за 2020 година

Производството е въззивно и е образувано е по въззивна жалба от ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ“, чрез ю.к.Кр.Иванова против Решение № 2673 от 29.06.2020 година, постановено по гр.дело № 21 145/2019 година на ВРС, с което съдът е уважи предявения иск и е осъдил въззивника да заплати в полза на **С. Х. С. , ЕГН ******* сумата от **1629.68 лв. /хиляда шестстотин двадесет и девет лева и шестдесет и осем стотинки/**, представляваща дължимо допълнително възнаграждение за положен извънреден труд от ищеца, в размер на 232.23 часа за периода от 01.10.2016г. до 30.09.2019г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска – 30.12.2019г. до окончателно изплащане на задължението; сумата от 420 лева в полза на **С. Х. С. , с ЕГН ******* и адрес гр.Варна, ул. „Цар Иван Срацимир“ №2А, представляваща направени по делото разноски, на основание чл.78, ал.1 ГПК, както и сумата от 265.19 лв. /двеста шестдесет и пет лева и деветнадесет стотинки/, от които 65.19 лева дължима държавна такса и 200 лева разноски, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, в полза на ВРС.

С жалбата си въззивника моли съдът да отмени атакуваното решение, като неправилно и противречащо на наличните по делото доказателства.Излагат се доводи, според които съдът превратно е тълкувал както закона, така и представените от тях писмени и гласни доказателства.Излага се още, че приложения материален закон за исковия период не намира своето приложение и в тази връзка съдът е допуснал нарушение, обуславящо отмяна на атакувания съдебен акт.Едновременно с горното е направено искане и за спиране на настоящото производство по смисъла на чл.229 ал.1 т.4 от ГПК, поради наличието на висящо дело – ТД № 1/2020 година по описа на ВКС, ГК, по въпроса дали за положения нощен труд на служители от МВР е приложим КТ и НСОРБ, или следва да се прилагат нормите на специалния Закон за МВР и издадените въз основа на него нормативни актове.

В срока по чл.263 от ГПК против жалбата не е бил депозиран отговор.

Страните не са направили доказателствени искания.

След като се запозна с направеното искане за спиране на настоящото производство, ВОС намира, че същото следва да бъде оставено без уважение и

съображенията за това са следните:

Отправеното към настоящия съд искане съдържа в себе си позоваване на ТД №1/2020 година по описа на ВКС по въпроса дали за положения нощен труд на служители от МВР е приложим КТ и НСОРБ, или следва да се прилагат нормите на специалния Закон за МВР и издадените въз основа на него нормативни актове. В конкретната хипотеза ВОС приема, че не са изпълнени основанията на закона, още повече, че според нормата на чл.229 ал.1 т.4 от ГПК едно производство може да бъде спряно, ако и когато в същия или в друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора. Спирането на производството по [чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК](#) се разглежда като процесуална пречка за надлежното упражняване на правото на иск. Счита се, че това основание за спиране е налице, когато има висящ процес относно друг спор, който е преюдициален за този, по който производството се спира. Преюдициален е този спор, по който със сила на пресъдено нещо ще бъдат признати или отречени права или факти, релевантни за субективното право по спряното производство. Образуваното пред Общо събрание на една от колегии или на двете колегии на Върховния касационен съд тълкувателно дело **няма за предмет конкретен правен спор**. По него трябва да бъде дадено задължително тълкуване на съдържанието на закона, а не да бъде признато или отречено едно твърдяно право. Поради това не може да се приеме, че тълкувателно дело, образувано пред Върховния касационен съд, съставлява такова друго дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора по смисъла на [чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК](#). От изложеното следва, че първоинстанционният и въззивният съд не могат да спират производството по делото при образувано тълкувателно дело пред ВКС по правен въпрос, който е от значение за спора, с който са сезирани. Единственото основание за спиране на съдебно производство при образувано тълкувателно дело е в разпоредбата на [чл. 292 ГПК](#) вр. [чл. 229, ал. 1, т. 7 ГПК](#), **а тя не е приложима извън касационното производство**. Аргумент за това е не само систематичното място на разпоредбата, но и естеството на конституционно уредените функции на ВКС. Това е единствената съдебна инстанция в страната, която е натоварена с осъществяване на правомощия по уеднаквяване на съдебната практика и осигуряване на точното и еднакво приложение на закона от всички съдилища ([чл. 124 от Конституцията на Република България](#)). Затова тя трябва да отстрани противоречията между практиката на своите състави на общо събрание на всички съдии от съответната колегия (колегии) и преди да стори това, не може да приключи производството по конкретния висящ пред нея спор. Именно поради това състав на ВКС може да се позове на основанието по [чл. 292 ГПК](#) и да спре производството пред себе си, но не може да спре производството пред себе си първоинстанционният или въззивният съд. В тази връзка са и мотивите на **ТР № 8 от 7.05.2014 г.** на ВКС по т. д. № 8/2013 г., ОСГТК, докладчик съдията Владимир Йорданов. Ето защо, настоящата инстанция намира, че искането за спиране се явява неоснователно и следва да бъде отклонено.

След като съобрази, че жалбата е била депозирана в установения от закона

срок и е заплатена държавната такса, ВОС намира, че следва да насрочи съдебното производство в открито съдебно заседание.

Водим от горното, съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззивника ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ“, чрез ю.к.Кр.Иванова за спиране на производството по в.гр.дело № 2125/2020 година, по описа на ВОС.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **21.09.2020 година, от 09.00 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____